

Szerkesztői iroda:
Nagyenyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
hírmentesen küldendők.
Kéziratok nem adatkak vissza.

KÖZÉRDEK

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
fél évre . . . 2 frt,
negyed évre 1 frt.

Hirdetmények díja:
3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.
Nyilttér sora 15 kr.

Előfizetési felhívás

a „KÖZÉRDEK” XI. évfolyamára.

Közéletünk erős küzdelmei között folyt le az elmúlt évtized, mely küzdelmekből a „Közérdek” is mindég kinyerte a maga részét azon korlátok körében is, mely egy vidéki hetilap elé szabva van.

Nagy és nevezetes érdekeink vannak a társadalmi, közigazgatási és közgazdasági téren, melyeket fejleszteni, védeni, vagy támogatni kell e vármegye területén s melyeknek önzetlen szolgálata képezte és fogja képezni jövőre is feladatunkat. De ezenkívül megelégedéssel mutathatunk azon törekvésre is, melyet vármegyénk s egyes városaink multjának felderítése körül a „Közérdek” teljesített, torrársul szolgálható gazdag adatokat kívánván összegyűjteni vármegyénkegykor megirandó történetéhez,

Anyagi áldozattal jár e lap fenntartása, mely tárva áll mindenkinek pártkülömbőség nélkül, ki vármegyénk és városaink szellemi és anyagi előhaladásának önzetlen barátja és tevékenységével, eszméivel közrehatni kíván. Éppen azért kérjük az anyagi támogatást s a szellemi közreműködést egyaránt hazafias közönségünktől a jövőre is.

A „Közérdek” szerkesztősege:

Dr. Magyarai Károly. Török Bertalan.

A „Közérdek” előfizetési ára:

egy évre 4 frt.
fél évre 2 frt.
negyed évre 1 frt.

Az előfizetési pénzek a kiadóhivatalhoz küldendők.

Wokál János, kiadó.

Protestáns zsinat.

Az 1791: XXVI. t. cz meghozatalának százados évfordulóját ünnepelve f. hó 5-én nagy jelentőségű gyűlés nyílt meg hazánk fővárosában. Az ország két nagy kiváló felekezete: az evangélikusok s a reformátusok egyező értelemmel határozták el a protestáns zsinat magtartását, melyen egyházi törvényhozási jogaikat nagy és eredményeiben fontos célokért fogják gyakorolni. A magyar haza legkiválóbb nevű családainak tagjait, volt és működő minisztereket, a protestáns közélet igen érdemes egyházi és világi kitünőségeit lehet ott látni, amint érezve feladataik fontosságát s tudva azt, hogy érdeklődő hitsorsosaik, sőt az egész ország részéről mily szigoruan fognak megbírálni, a haladó kornak megfelelően törekednek egyházuk közjavának fejlesztésére, mely a haza érdekeinek is teljesen megfeleljen.

Bizonyára hatalmas eredmény volna, ha a két protestáns egyház, ugyamint Poroszországban is történt, egyesülne. Dogmatikai elveik oly közel állanak egymáshoz, mint a közös forrásból eredő patak erei, melyek helyel közel ismét egyesülnek. Prónay Dezső báró, az evangélikusok főegyházi felügyelője, ki rendkívül érdekes beszédben nyitotta meg a gyűlést, félreérthetelen kifejezést, is adott ezen eszmének, s indítványai is, melyeket lehetetlen volt el nem fogadni, a két felekezett közötti testvéri kapcsolatnak mennél teljesebb kifejezését kívánták jelezni. Az eszme kétségtelenül sok magyar protestáns szívében fogamzott meg, s ámbár mindkét részen talál most ellenzőket, reméljük és óhajtuk, hogy a jövő zsinaton kedvezőbbek lesznek az egyesülést elősegítő körülmények annál is inkább, mivel most, midőn e

hazában élő két protestáns felekezet először gyűlést össze közös érdekű ügyeik megállapítása céljából, a legszebb alkalom nyílik a jövőben elérendő célnak utját egyengetni szóval és tettel egyaránt. Akik tudva és szándékosan állanak e törekvés előlé, lehetnek igen buzgó protestánsok, de aligha állanak még ama magasabb látkör nivóján, melyre minden előre látó magyar protestáns hazafinak törekedni kell hazánk javára.

Az „alsófehérmegyei történelmi, régészeti és természettudományi társulat” negyedik évkönyve.

Kéves vidéki társulat van hazánkban, mely a rendelkezésére álló csekély anyagi erő dacára oly szép, mondhatni fényes eredményt mutathasson fel, mint e fiatal társulat, mely rövid négy év alatt képes volt a legkiválóbb tudósoknak, Mommsen berlini, Domazewszky heidelbergi, dr. Jung prágai, dr. Hampel budapesti európai hírt régészeknek érdeklődését nemcsak felkeltetni, hanem elismerését vívni ki.

Ez elismerés a komoly és kitaró munka, fáradtság és önzetlen buzgalom eredménye, melyet a társulat elnökétől Csató János kir. tanácsos-alspántól kezdve oly jeles tagok fejtettek ki, mint Veszely Heinrich ez. prépost történelmi kutatásaival; dr. Cserny Béla a római fürdők szerencsés felfedezője s leírója; dr. Zlamal Ágost, ki a jelen évkönyvben is érdekes leírást ad II. József császárnak az erdélyi részeken utazásairól, Avéd Jakó stb.

Tekintse csak meg bárki is az együletnek két szobából álló muzeumát, ha megtudja, miszerint az ott levő könyvtár, régiségtár alig pár év alatt gyűjtés fényes eredménye s különösen ha megtudja, miszerint a rómaiak Apulumára nézve mind újabb világot vető régiségek közt például olyan feliratokkal ellátott téglék vannak, a minők eddig e kor ismertetésével foglalkozó tudósok előtt teljesen ismeretlenek valának s így nagy értékkel bírnak, — méltán bámulhatja azt a hangya szorgalmat, melyet a tagok, de különösen dr. Cserny Béla tanár kifejtettek.

TÁRCA.

Mátyás király.

Sötét jelekkel megrakodva száll
Házám! fölötted vésses barna század;
Dühöd ellenség, bontó belviszály
Éltedre oh magyar egyszerre támad
S földbe zuga: pusztulás, halál!
Kelet pogánya táplál durva vágyat:
Boruljon vérbe a kereszt világa,
S mi védi, hadd omoljon szét a bástya!

De hah! a kornak messiása kél . .
A bástya áll s fölötte tiszta ég
Hadur, erős ura magyarnak, él . .
Az ifju kortól messze még a vég
A döntő óra véső percinél
A népek égi jóslat érkezék
S az ihletelt ezer ajak kiált
Csodás ígét: „Éljen Mátyás király!”

Dicső Hunyad szülötte, nagy király,
Ne háborítsa fényes szellemed,
Ha szent emlékezet sugárnaál
Móltatlan ajkam téged emleget.
Magasztos alakod fölöt meg áll
S reád csodálva néz a képzelet,
A késő kornak törpe gyermeke
Tetteidre néz s azt véli hős rega.

Gyermek fejdre hóhérbárd sugára,
Majd börtön átkos méese csillogott,
De jár fölötted égi kez varázsa
S megörzi vérszót árva homlokod.

Az óra jöttén trón magaslatára
Dobott a mélyből, hol valál, honod
Szerelme, és te hoztad mindened:
Honort s a népért lángoló szived.

E szívben egy igéző álomképet
Minő regék bűbájós alkotása.
Teremt a lázas honszerelmi érzet:
Dicsőség, nagyságban ragyogni lássa
Egész világ magyar hazát s a népet!
Ez ifju lelkednek királyi álma.
S mit kebled oly rajongva ringatott
Megtethestiit tetterős karod.

Midőn megannyi hősből alkotott
Sereggel ifju sasként hadba szállva
A lángacélt villámként forgatod:
Halommal hull eléd a harc pálmá
S ha elvonult a vész, eihallgatott
Honod határain a harc lármá;
Szelid galambként titkon szállsz alá
A nép lakába üdvöt hozva rá.

Mindenható, kinek szavát szívében
A nép megannyi törvényvé tevő;
Hatalmas a hatalmas ellenében,
Gyöngék paizsa s elnyomottaké.
Mideutudó, ki titkos rejtekében
A szent igaz' világát fölledé
S midőn itt vétket ostoroz kezod,
Amott jutalmaz rejtett érdemet,

Tudós valál, ki hévvel ütöted
Ki győzne várni lomha aratás?
Nem magvait, de egy kész erdejét
A tudománynak... Építisz palotát...

Csodás módon a kincstár megfelelez . .
És mi! hazát, királyt ragyogni lát,
Midőn rövid pár évtized lefolyna,
Dicsőség nagyságban a vén Európa.

De szállna bár rám százszor égi ihlet,
A gyenge ajk méltó szót nem talál,
A kéz erőtlen leirai mindent
Rólád, ki oly nagy, oly dicső valál!
Ki vétkézel, hogy oly magasra vitted
Honod, miként honát még nem király,
Mert oly magasban állni nem tudott
S veszítve téged — oly nagyott bukkott!

De bánatom ne érje szent emléked,
Mely ég szívünkben olthatatlanul,
Kiráól utókor irt csodás regéket,
Az él szívünkben halhatatlanul.
És élni fog! Mig a folyók közének
S a bérces Kárpátoknak tájirul
Magyarnak ajka szól: örökre mondják.
„Meghalt Mátyás király, od' az igazság!”
Kállal István.

A kosztadóné.

Irta Zilahy Agnes.

E percben én is beáitok önhöz fekete ruhában, Rembrant kalappal, merész arccal, vidám mosollyal s a fivére nhez hasonló nagy barna szemmel fölfegyverkezve. Így néznek ki, ha személyesen tethetném tisztelőmet. Még elég ifju volnék eszményekért lánodoló és tette végyő; de táhetetlen, mert ismeretlen, gyámoltalan nő vagyok. — Nos, miért e bevezetés? méltán kérdezi ön. Mert 3 év óta özvegy vagyok, azóta én csupán eszem, kezeim után élek, igaz tisztaságban, de telve merész vágyakkal és környezve töméntelen nélkülözéssel.

Az elismerés azonban tető pontját éri el, ha dr. Csorny tanár szives kalauzolója mellett a vérba vezető útról balra fekvő, özvegy Rhémanné által birt. terjedelmes telekre menve, ott a nagy kiterjedésű római fürdő kiásott romjait tekintjük meg.

Dr. Csorny az évkönyvben igen érdekes és részletes leírást és pontos tervrajzot ad a fürdőről, melynek az éppen most kiásás alatt levő részét a f. december hó 4-én tartott közgyűlés napján mi is megszemlélhettük. Ott volt látható a fűtő helység; a kemencék helye, hol a víz melegítésére az üstök állhattak s a hol három vízvezető csőnek vörösrézbe készült töredéket találta dr. Csorny. Ott láthatók az alfűtési szerkezettel ellátott helységek téglá oszlopai, agyag cserépből való fűtő csövei s mellette egy szoba, melynek padozata cement vakolatba rakott piskóta alakú kis mozaikkal van kirakva. — Még áll a fal egy része s rajta látható a vörös festés nyoma. Erős, kemény téglából volt emelve az épület, melyeknek mit sem ártott a lefolyt ezer hatszáz esztendő, épek, erőssek és most is rajtuk tisztán látható a diszalmas római legió bélyege, a LEGXIII. GEM. (Legio XIII. Gemina). Hogy mily világból maradt fenn ezen fényesnek mondható fürdő, — a felől igen érdekesen és tanulságosan világosít fel Király Pál Gyulafehérvár történetének jeles írója a monografiának f. év őszén megjelent első kötetében, melyet, mint e nemből igazi forrás munkát, melegen ajánlhatunk s melyet 2 frt 50 kr. igen jutányos ártért bárki is megszerezhet.

Az évkönyv második cikkében „Alsófehérvár megyének egy sajátos Borokája, Juniperus Kanitzii Csató“ cím alatt Csató János egyetemi elnök, ki mint jeles ornithologus és botanicus már három földrész tudósai előtt ismeretes, — egy új boróka fajt írt le, mely eddig csak vármegyénkben, a „Pilis“ lábánál fekvő felgyógyi remete monostor körül található, s melyet a jeles botanicus dr. Kanitz Ágost kolozsvári egyetemi tanár nevére keresztelt el a felfedező író. A kinek touristai hajlamai vannak, az e cikk elolvasása után kétségtelenül hajlamot érez megtekinteni a kiválóan érdekes helyet, hol vadregényes vidéken egy ősi régi, valószínűleg görög eredetű barátok által épített monostort is talál, melynek tornyán, ciril betűkkel ez a felirat olvasható román nyelven: „Ezen szent templom ki volt festve először Mátyás királynak napjainban. Valeat 6795“, mely évszám bizonyosan Ádám korától számítatik.

Dr. Zlmal Ágost theol. tanár gondos utánjárással nyert adatokból állította össze II. József császár erdélyi utazásait. — 1772. május, június és július havában, — 1783. májusban és júniusban, és 1786. július havában tette ez utazásokat s mindenik utazása egy-egy nagy reformtervvel volt egybekapcsolva. A cikk igen érdekesen vázolja e korszakot s a császár törekvéseit.

Az évkönyvben végül, Kóródi Péter, egyetemi buzgó titkárja ad világos áttekintést titkári jelentésében. Ohajjuk, hogy évről évre a legszebb eredményről tehesen tanúságot jövőre is.

Az érdeklődő közönséget pedig kérjük, hogy miután egyetünk kiváló tanúságát adta életre valóságának,

miután fejlődése csak egy lehetséges s kívánatos mértékben, ha mennél ömögesebb partolásban részesül, — mind azok, kik előtt vár negyünk történelme és természeti viszonyai kedvesek, támogassa ez egyület, melynek célja Alsófehérvár megye területén a történelmi múltat földérinteni s a természettudományokat művelni, a megyében és határaitban a szörvös levő műregiségeket, természettudományi tárgyakat összegyűjteni. Évenként 3 frt. tagdíj fizetés mellett nemcsak a célokat segítheti elő minden tag, hanem egy zerszint viszonzásul magának egy igen érdekes és értékes évkönyvet szerez mag.

T. B.

Elnöki megnyitó beszéd.

Tartotta: Csató János kir. tanácsos, alispán az alsófehérvármegyei tört. rég. és természettudományi együletnek f. évi dec. 4-én megtartott közgyűlésén.

Tisztelt közgyűlés!

Újból lefolyt egy év együleti életünkben s a midőn mai napon összegyűltünk, hogy választmányunk évi működéséről s társulatunk ügyeinek vezetéséről a tisztelt közgyűlésnek beszámoljon, nyugott érzéssel teszünk eléget ezen kötelességünknek, miután a lefolyt évben is igyekeztünk a reánk ruházott kötelességeinknek együletünk érdekében — legjobbat tehetségünk szerint megfelelni.

Szellemi téren működésünk elbírálására alapul szolgálhat a tisztelt tagtársak kezéinél levő negyedik évkönyvünk, mely remélhetőleg azon jó akaró figyelmet és elismerést, melyet több tekintélyes társulat együletünk iránt éppen évkönyveink alapján tanustani szives volt, még fokozni fogja — mivel bizonyítékul szolgál majd jövőre is annak, hogy társulatunk bár szerény körben, nem kerkedve — de azért nemes hivatását lelkesen felkarolva fokozott odaadással törekszik kitűzőtt célja felé haladni.

Azoknak, kik csak világra szóló eseményeket s nagy szereteket között mozgó munkásságot tartanak figyelemre méltónak, nem igazhatjuk a jövőben se magasra fokozott igényöknek kielégítését, mivel együletünk tudományos munkásságát csak szűk körre, szeretett megyénk területére, terjedhet ki, azonban a kik alapos tudatában vannak annak, hogy csakis a munka helyes felhasználásával lehet a tudományokat sikeresen fejleszteni, bizonyosan méltányolni fogják törekvéseinket, melyeknek célirányos volt tagadhatatlan bizonyítékot nyert és nyer az által, mikép hazánk más megyéiben is a munkák megfelelő egyület akultak s sikeresen működtek s bizonyosan még nagyobb számban alakulni fognak; — önmagára és megújulására kell következőleg valamilyen tagtársunknak, hogy szolgáljon azon tény, mikép mi a megakadás nehézségein már nem csak — hogy rég teltünk, hanem több évekre terjedő s eredményes feloutató munkásságot is kifejtettünk — s így tanúságot tehetünk, mikép együnk rendelkeznek kellő számban olyan férfiakkal, kik a tudományok fejlesztésének nagy horderejét felfogva, nem csak egy tudományos együletnek megalapítására, hanem annak fenntartására és fejlesztésére is képesek.

És itt újból sajnálatomnak kell kifejezést adnom a felett, mikép megyénk kiválólag mivel s minden nemes törekvés iránt fogékonysággal bíró lakossága között még oly sokan vannak, kiket együletünk tagjai sorából fájdalommal nélkülözniük kell, pedig akkor lehetnének igazán képesek hivatásunknak szép eredményekkel megfelelni, ha valamilyen nyelvi felváltó tagja megyénk közönségének együletünk csatlakoznék, együletünkbe belépnének.

Egy egyület azonban éppen úgy mint az egyéni csak kitartó munkássággal és sikeres felmutatása képes népszerűvé tenni, ezen gazdaságunk tudata kell tehát hogy bennünket azon szép ösztönítő és buzgó munkásságra serkentessen továbbra is, a melyre ösztönzött eddig, mert valamin a rendre elér siker már több kedves tagot szerzett meg társulatunknak, az állandó kitarás bizonyosan jövőre is szaporítani fogja a belépők számát.

Köszönettel kell teledlitenem, mikép választmányunk tisztelt tagjai választmányi gyűléseinkben miudég nagy számban jeleltek meg s odaadó lelkesítéssel igyekeztek együletünk fejlődését előre segíteni.

A római fürdő helyiségének kiásatásával megbízott kedves tagtársaink Avéd Jakó és különösen dr. Csorny Béla a lefolyt évben is szabad idejük feláldozásával szép sikerrel működtek, valamint a szépen gyarapodó gyűjteményeink és könyvtárunk rendezését is köszönetre méltó kitarással folytatták, ugy szintén együletünk érdemes titkára Kóródi Péter is odaadó buzgalommal vezette az együleti levelezéseket — mind ezekről azonban valamit a pénztár állásáról, az illető urak részletes jelentést fogunk tenni.

Meg kell még emlékeznem őszinte fájó kebellemmel azon veszteségekről, melyeket együletünknek tagjai sorában a halál okozott.

Megbodogult az Urban a csaknem páratlan ékes szoláru, nagy tudományu, hazafiai erényekben ragyogó, áldozat kész, buzgó papi fejedelem dr. Hajnald Lajos bibornok kalocsai érsek, együletünk tiszteleti tagja; halála egész hazánkra gyászt hozott s a nagy veszteség feletti fájdalomunkat csak az enyhíti, miszerint nemes és áldott emléke alkotásában, az egyház és tanügy érdekében tett nagy alapítványában s a magyar nemzeti muzeumnak ajándékozott világhírű növény-gyűjteményében és könyvtárában örök időre fenn maradó; mi érdemük még azért is hálás kegyelettel kell hogy adózunk halhatatlan szellemének, mert nagyon nehéz politikai viszonyok között és időben, mint vezérő csillag járt e föl hazánk legjobbjainak s igaz ügyünk diadalra jutásáért magas és fényes állását is áldozatul hozta.

Kiragadta még a halál rendes tagjaink sorából Miks Miklóst a derek hazafi s özeletünk buzgó munkásságát, valamint Benedek József lelkes tagtársunkat; e vesztesők felett adjunk őszinte ánatunknak kifejezést.

Ezek után részemre még csak az marad fenn, miszerint a megjelent tisztelt tagtársakat őszinte szivemből üdvözöljem s ezzel öötök közgyűlésünket megnyitottnak nyilvánítom.

Kérem, segítsen rajtam — ha lehet. Ebben a vidéki városban 4 számottevő hirlap szivesen közöl tőlem cikkeket, a melyet olyankor írok, ha nagyon ritkán épen reá érek írni.

De ezek után semmi anyagi gyarodásra nem számíthatok, ezért kérem fogadjon el becses lapjához munkatársnak. Legyen szives az indezárt círcékeskét megbirálni, ha jónak látja közölje és a lapot, a melyben talán megjelennék, legyen kegyes számomra elküldeni, mert bizony nincs módomban előfizetni reá s ha kedvező volna a válasz, meg sem tudhatnám azt.

En csak tárcacikkeket szokta írni, életet festeni és a társadalom dolgaival foglalkozni, mert nem vagyok a regényesen élő, regényt olvasó és gyártó, holdvilágon merengő hölgyek osztályába való.

Ismerem az életet; sok keserű és bus tapasztalat tanított meg rá: sokféle csapás, vagyoni bukás, szellemi veszteségek s boldog jó szivemből eredő észleletek tanítanak erre. Most, ez idő szerint varróné vagyok, kesztyű varróné. Oh! de mennyire szeretnék mást, valamit egészen más foglalkozást. Dolgozom szivesen akár mennyit, csak ne kellene szüntelen a sziléziai kiéhezett munkásnép olcsó kesztyűvarrásának dicső mivoltáról halanom.

E levelet kérem ne dobja el közönnyel, mert hálás és nem haszontalan lelket nyer meg vele.

Most már maradok e farszto irka-firka elolvasásáért lekötelezetje s igaz tisztelője. H. Margit.

E levél elment és három nap múlva — posta fordultával — jött reá a híres írótól egy sajtókezőleg írt levélben válasz és ugyan azon postával egy nyomtatott címszallagos tiszteletplédány.

Midőn ezt Margit meglátta, szédülés fogta el; alig hitt szemének. Oh! egok — kiált — talán réám tekintettek! Oly tulvilági öröm, oly szilaj gyönyör még nem fogott el embert, nem borított be agyat soha, mint a minőt az a szegény varróné akkor érzett.

Az omlo könyvérdet az egyszer a legnagyobb boldogságból eredt. A kis kanapé átlélt karja a reá boruló arctól egészen forró és nedves lett. Nem volt kit ölelni ez őrm. mámorában, épen úgy, mint nem volt a munkában és ánatban sem. A kis fit. távol iskolában tanult.

És e nagy boldogságot adó levélben ez volt: Tisztelt asszonyom! Az őt tenetsége meg-

lepet engem. Stíljegyszerű, nemes, nyelve ragyogó szép beosztása született írónőre vall, mert egyszerűen, röviden és világosan írni tudni, a legkritikáto írói tehetség. Amint láthatja, tárcáját azonnal nyomdába adtam és ezenel tudatom kegyeddel, hogy lapom mindig szivesen tart nyit érdekes dolgozatainak. Maradék tisztelettel N. N.

E porélt kezdve rég-rég nem élvezett boldog órák követeltek a Margit számára. Ha jött a kesztyűs inas durva üzenettel Feléte János gyáros úrtól, azt most Margit csak mint egy álomban elmosódó kellemetlen érzéssel hallgatta, mert tervezgetett, számgtaiott, hogyan kellene neki innem menekülnie. Írt Budapestre egy rokonának, kiről tudta, hogy némi részvéttel gondol néhára, s kérte tőle, mi őle életmód, s keret-et milyen ága volna számára lehe séges ottan? E diplomás világban mihez fityánodhat egy semmi diplomával, még csak tanító női képzettséssel sem bíró árva asszony, kibem nem bízik senki, ninek nincs semmi kézzel fogható, semmi szemmel látható okmánya?

— Megvan Margit! — írta Szegedi Ferencz, a jó rokon — találtam nekéd elfogadható megélhetési módot. Gyere fel azonnal Budapestre, amint teheted és én addig verbuállok számodra. agyilegény barátaim sorából — korszakot. — Te jól tudsz főzni, kütünő ételreidre a legkellemesebben emlékezem; felelkesít ama felséges töltött káposzta emléke, az a turos rétes, azok a ropogós malacpecsenyék, a páratlan barna leves, a pompás libastult, melyeket asztalodnál, kütünő társaságod környezetében élveztem.

Igen, Margit gyere fel, ragyogtasd kedves kellemed sugarát a mi elpusztult rézesű aglegény társaságunk felett. Nincs pompásabb dolog egy jó ebédnél, kivált ha azt egy kedves asszony főzi és tálalja fel. Az általam ajánlott urak mind biztos fizetők s téged megbecsülő, derek emberek lesznek. Valaszodat várom s ha feljősz lakást keresni, tehetségem szerint szolgálatodra leszek, mert az nekéd egyedül igen nagy munka lenne; aki Budapestben soha sem lakott, eleintem ez a város egy kis tömkelegnek fog feltűni; de én bízom a te kütünő tapasztalatban. — Így lett belőle budapesti lakos és adja a jó házikosztot, adja, adja. . . Évek teltek már el, a vendégek egymást váltogatják. Kora reggeltől késő délutánig foly a munka. Egy két óra pihenés után kezdődik a barátságos, szűk-körű vacsorazgatás. És aztán fáradt testel, lankadt lélekkel várva — az áldott álvas idejét. Időnként fel-fellobban benne a vágy — írni valami szöveget, valamit jót. Ilyenkor leül Margit s reptül kezében a toll; szemé sugárzik s az ajka mosolyra nyílik. E y kis rajzcseska megszületik, — de felig sikerül csak, mert a szem álmosan csukadni kezd, a kéz lomhan lehangyul, az elme elho nyalysul; a fenn szárnyaló előretörés, a nagyra vágyás, megötörök a nehéz, súlyos életfenntartás — a munka terhe alatt. És Margit arca egyre komolyabb, azután komorabb lesz; setét szemében szilaj vilámok gyűlnek. a szép kis száj keserű kifejezést ölt, a büszke természet lassan meghajlik az évek és a tompa zokogások terhe alatt.

Pedig új ismerőse előtt valóságos irigylet egyén.

Mennyiszor hallja, hogy reálsan szép dolog, ha egy nő magél önmaga erejézől, Mily ritka erény ez! kiáltja, mily becsülni való tehetség!

Hiszem van mindene, lakása, ruhája, jó kosztja — de még milyen jó kosztja!

Méltán mondjak tehát jó barátai: „Kedvesem, mit óhajtasz még?!”

(Vége.)

Szám
a közs
III. X
13
1
16. §-b
10 évi
a)
ség, test
nak bet
bizonyit
után hiv
b)
megszűn
2.
tése utá
14
ben, saj
telemné
szolgálá
látásban
15
ját a be
összegül
meghalá
a megv
16
beléptet
választm
megvála
foglatl
teljesíté
ban 10
17
lenni. A
szilaj a
K
1.
tényleg
2.
alkotmá
csu váro
tatik.
Ez
nyugdíj
töltött id
18
lati idő
ennél m
amelyhe
a fennh
mig a r
19
gesztetik
a)
tóságnál,
jegyzőse
fizetéssel
kalmazás
fizetése
társnak a
b)
büntény,
büntetés
20.
a)
b)
21.
legese
a)
b)
latba lép
c)
jögerejű
22.
szabott l
10 besz
elágite
tött 1—
évig. év
fejében.
Ha
tén vala
elfogad
viss. afze
kapta: e
*)
hirdetve.

Szabályrendelet*

a községi és körjegyzők, valamint azok özvegyei és árvaí nyugdíjintézetéről,

(Folytatás.)

III. Nyugdíjazási, illetőleg ellátási szabályok.

13. §. Nyugdíjazásuk, illetőleg ellátásuk van helye:

1. Ha van nyugdíjalap létrehozásának, illetőleg a 16. §-ban foglalt kedvezményi idő-kezdetétől számított 10 évi szolgálat után:

a) a nyugdíjintézet valamely tagja elgugulás, betegség, testi vagy szellemi fogyatkozás miatt jegyzői állásának betöltésére képtelenné válván, orvos által kiállított bizonyítvány és a törvényhatósági főorvos felülvizsgálata után hivatalától szabályszerűen felmentet ik,

b) ha hatósági szervezés következtében állomása megszüntetettik.

2. Ha a községi jegyző 40 évi szolgálati idő betöltése után nyugdíjazását kérelmezi.

14. §. Ha valamely körjegyző hivatalos eljárása közben, saját hibáján kívül történt baleset folytán szolgálattétele meghiúsul, ha legalább 3 évet töltött rendes jegyzői szolgálatában. Ö-illetőleg özvegye és árvaí ugyanazon ellátásban részesítendő, mintha már 10 évet szolgált volna.

15. §. A nyugdíjazás, illetve ellátás mérvének alapját a beszámítható szolgálati idő s a 3. § szerint alapösszegül veendő 500 forint, illetőleg az ezen összeget meghaladó rendes fizetés összege képezi. A szolgálati idő a megválasztás, illetve eskü letételük napjától számítandó.

16. §. Azon jegyzőknek, kik ezen szabályzat életbeléptetésekor már szolgálatban vannak, jogukban van a választmánynál kérelmezni, hogy rendes jegyzővé történjen megválasztásuk óta töltött szolgálatuk idaj, a 3. §-ban foglalt feltételeknek legfeljebb 2 év alatt leendő pontos teljesítése mellett, beszámíthatóság. Ezen kedvezmény azonban 10 évi beszámítható időnél többre nem terjedhet.

17. §. A szolgálatnak megszakítás nélkül kell lenni. A megszakítás előtti idő ellátási, vagy nyugdíjazási alapul nem szolgálhat.

Kivétel képez:

1. Ha ezen nyugdíj alap által nyugdíjazott ismét tényleges jegyzői szolgálathoz áll;

2. Ha az, ki a nyugdíjintézetnek már tagja volt, az alkotmányos kormány, a vármegye, vagy rendezett tanácsú város szolgálatából visszatérve, ismét jegyzővé választatik.

Ez esetben a nyugdíjintézet által való ellátás, vagy nyugdíjazás alkalmával, az előbb jegyzői szolgálatban eltöltött idő is fokozatosan beszámítható.

18. §. Az évi nyugdíj 10 évi beszámítható szolgálati idő után az alapul velt 500 forint, illetőleg az ennél magasabb fizetés 40 százalékában állapíttatik meg, amelyhez minden további szolgálati év után ugyancsak a fennebb jelzett fizetés két százaléka járul mindaddig, míg a nyugdíj magával az alapul szolgáló fizetéssel felér.

19. §. A nyugdíjélvezete ideiglenesen felfüggesztetik:

a) ha a nyugdíjazott az államnál, vagy törvényhatóságnál, vagy más törvényhatóság területén levő községjegyzőségben, vagy rendezett tanácsú városnál állandó évi fizetéssel egybekötött alkalmizást vállal, és pedig ezen alkalmizás tartalmára oly mértékben, amennyiben újabb fizetése a nyugdíjjal együtt meghaladná a nyugdíjaztatásnak alapul szolgáló fizetést,

b) ha a nyugdíjazott valamely nem beestelenítő büntény, vétség miatt szabadság büntetést szenved, a büntetési idő tartalmára.

20. §. Az ellátásra való igény végleg megszűnik:

a) ha valaki fegyelmi uton hivatal visztésre ítéltetett;

b) ha valaki állomásáról lemondott.

21. §. A már nyugdíjazott jegyző nyugdíja véglegesen megszűnik:

a) ha a magyar állam polgára lenni megszűnik;

b) ha a vármegye területén ismét jegyzői szolgálathoz lép;

c) ha beestelenítő büntetést miat bünyenyítő uton jogerejűleg elíteltetik.

22. §. Ha az ellátás felbontatásáról a 13 §-ban meg szabott körülmények valamely nyugdíjintézeti tagnál a 10 beszámítható szolgálati év előtt állanak be, végkielégítésre tarthat igényt, még pedig teljes betöltött 1—5 évi szolgálatig a fizetés 50%; 5 éven túl 10 évig, évenként tíz százalékkal több jár végkielégítés fejében.

Ha a végkielégítést nyert egyén e vármegye területén valamely község vagy körjegyzőségi állomását ismét elfogadná, akkor a kapott végkielégítést a nyugdíjalapba visszafizetni tartozik és pedig, ha fizetésének 50%-át kapta: egy év alatt, ha 50%-nál többet: egy és fél év

* Ezen szabályzat felszólamlás tehetés végett most lett kihirdetve.

alatt, mely körülmény folytán a végkielégítés alapjául szolgáló szolgálati idő nyugdíjigényénél folytatólóg számitásba veendő.

Ha az, kinek a végkielégítést a nyugdíjalap választmány megítélte, — annak felvétele előtt meghalna, a megállapított összeg az illető vagyonához tartozónak tekintetik.

(Vége köv.)

T. Olvasóinkat felkérjük az előfizetések mielőbbi megtételére és a hátralékok beküldésére. — A ki 8 új előfizetőt gyűjt, egy tisztelet példánnyal szolgál:

A KIADÓHIVATAL.

VEGYES HIREK.

— **Id. Gáspár János** kir. tanácsos, kir. tanfelügyelő, nyugalmába vonul, ez a hír terjedett el a f. hó 9-én tartott közigazgatási bizottsági gyűlés után, mit osztatlan sajnálattal fogadott közönségünk. A hír igaz volt. A gyűlésen, mint rendszeren. Köztestületi tanfelügyelőnk elvégezvén tanügyi referadóját, azt hittük, hogy szokás szerint az egyes iskolákról gyűjtött újabb tapasztalatairól fog beszélni. E helyett azonban egyszerre közbámulatra bocsu szavakat intézett a bizottsági tagjaihoz, megköszönte pertolásukat s kijelentette, hogy ezt most teszi meg, midőn mint tanfelügyelő, utójára jelentik meg a közigazgatási bizottságban. Általános meghatottság vett erőt a bizottság tagjain, midőn az egyszerű neves szivből jövő szavak elhangoztak és Csató alispán aligha tolmácsolta a közsajnálát érzelmeit hibebben, mint ezuttal. A bizottság tagjai felkeltek helyeikről és a derék férfiuhoz járultak, ki sorban kezét szoritott mindnyájával. Erre Török Bertalan főjegyző állott fel s indítványozza, hogy a bizottság érzelmeinek adjon kifejezést egy köszönő bucsu irásban is; az indítvány elfogadása után b. Kemény Kálmán főispán fejezte ki a veszteség felett maga részéről is sajnálattát. — Reméljük azonban, hogy ha nem is mint a közoktatásügy kiváló vezetőjét, de a többi közügyekben, melyekben id. Gáspár János oly buzgó részt vett mindég, ezután sem fogjuk nélkülözni buzgóságát és tapintatos közreműködését.

— **Még egy veszteség.** Ifj. Gáspár János m. tiszteletbeli főjegyző és 1-ső aljegyző, kinek buzgó fáradozása nem maradt csak az akták egyszerű elintézésénél, hanem annál sokkal többet tett szleszkörü ismereteinél fogva a megyét érdeklő mindenféle közügyben, közsajnálkozásra, magán viszonyai miat, beadta lemondását, azonban az ügyeket a jövő tavaszi közgyűlésig vezetni fogja.

— **A m. igazoló választmány** f. hó 15-én, az állandó választmány pedig 18-án gyűlést tart.

— **Városunk iskoláiban** a tanítást a nagyobb számban előfordult differitusz, himlő és influenza betegségek miatt részben, vagy egészben felfüggesztették az iskolai hatóságok.

— **A f. hó 19-én** d. e. 10 órára összehívott rendkívüli m. bizottsági közgyűlés tárgysorozata. 1. M. kir. belügyminiszter ur leirata a m. javadalmaszás felemelése ügyében tett felterjesztésre. 2. A november hó 28-án megtartott m. bizottsági tagválasztás eredményének bejelentése. 3. M. kir. kereskedelemügyi miniszter leirata az államépítészeti hivatal fenntartási költségeihez való hozzájárulás iránt. 4. Az ebtartási szabályrendelet módosítása. 5. A szőlővessző forgalomnak a törvényhatóság területén való szabályozása iránti javaslat. 6. Szabályrendelet a törvényhatósági utakon alkalmazandó utkaparokról. 7. A vorespataki járási főszolgabírói állomás és esetleg egy megüresedő szolgabírói állomás betöltése választás utján. 8. Alispáni elterjesztés az Abrudbányán elhelyezett katonaság részére egy betegápoló haz kibérlése tárgyában. 9. Nagynyed város és a magyar államvasutak közt a szabályozott patakmeder fenntartása iránt kötött szerződés. 10. Dr. Varró László és Rikosi Bálint fellebbezése Nagynyed város képviselőtének az óvodának községi jellegűvé nyilvánítását kimondó határozat ellen. 11. Abrudbánya város szervezeti szabályrendelete. 12. Abrudbánya város nyugdíj szabályzata. 13. Abrudbánya város közgyűlési ügyrendtartási szabályzata. 14. Abrud-

bánya város szabályzata a családok beirattási díjáról. 15. Községi szervezeti szabályrendeletek. 16. Községi költségvetések és zárszámadások. 17. Az országos színművészeti és zenetanoda megkeresése ösztön, vagy segély díj adás végett. 18. Békésvármegye felirata országos közegészségügyi mérnöki hivatal létesítése iránt. 19. Kecskemét t. h. város felirata a vadásztorvény módosítása iránt. 20. Szilágyvármegye felhívása néhai báró Wesselényi Miklósnak felállítandó szoborra való adakozásra. 21. Indítvány a honfoglalás ezred éves évfordulójának méltó megünnepelesét előkészítő bizottság kiküldése iránt. Az időközben netalán bejövő és sürgős intézkedést kívánó tárgyak és indítványok, melyeket az állandó választmány elő készít.

— **Tisza Istvánt** vizaknai választói lelkes éljenzéssel fogadták midőn közelebről beszámoló beszédjének megtartása végett a vizaknai vasuti állomáson a vonatról leszállt. A vonaton levő utasok szokás szerint az ablakokhoz tolnak, s pár percig, míg a vonat áll, gyönyörködnek a mozgalmas látványban. Egy fiatal suhanc is kihajlik az ablakon s harsány „Élend Élend” kurjantással csatlakozik az éljenzők tömegéhez, hihetlően arra számítva, hogy a nagy hangzavar oltalma alatt büntetlenül öntheti ki „magyar gyűlöli” epéjét. Azonban az éljenzők egyike megertette a kurjantás gyűlölködő cáztatát s gyors eltökéléssel két jól irányzott s messze elhangzó pofot applikált Élend uraság pofájára. Nyomban fűtyölt a vonat s a körül állók hahotájáról kísérve gyorsan vitte N.-Szeben felé Élend urat s ennek felpofozott pofáját.

— **A termék arany**, melyet Brád mellett találtak s melyről a mi nap megemlékeztünk, nem 100, hanem csak 57 kilót nyom. Henoch, góthai bányatanácsos, ki e leletet felolvasásban ismertette, kiszámította, hogy ha ez az arany mennyiség két aranytellér keresztelésének az eredménye s ezen telérek ily vastagságban folytatódna (meddig? Szerk.) akkor kilátás lenne három köbméter térfogatú aranytömegre, melynek a sulya 5-70 métermázsá. Ebből számításunk szerint 16.285714 drb. körmőci aranyat lehetne verni, könnyedén számítva 81.428570 forint értékben. A bányatanácsos ur azonban ily eshetőséget nem tart valószínűnek, mi sem.

— **A multság vége.** Örményszékesen három bátor férfiu egyéb időtöltés hiányában még novemb. 19-én éjjel úgy elverte Dan Bratu Irimiet, hogy f. hó. 2-án a kapott ütlegek következtében meghalt, a tettesek pedig a vizaknai járásbíróasq mintaszertén épített fogházhelyiségébe vándoroltak.

— **Értesítés.** A n.-enyedi „Szegény tanulókat segélyző kör”-nek f. évi december hó 18-ára tervezett fililéréstélya a helybeli iskoláknál beállott szünet miatt a jövő 1892. évi január hó első hetében fog megtartatni. A rendező-bizottság.

— **A n.-enyedi kisdudóvó intézetben** a karácsonfa ünnepély f. évi december hó 21-én d. e. 10 órakor fog megtartatni, melyre úgy az intézet, mint a kisdudek jöltevőit, pártfogóit tisztelettel meghívja. Óvóbácsi.

— **Ruhakiosztási ünnepély.** A „Szegény tanulókat segélyző kör” által rendezendő ruhakiosztási ünnepély 1891. decz. 20-án d. u. 3 órakor a városi leányiskola termeiben fog megtartatni a következő programmal: 1. Ének a polg. leányiskola növendékei által. 2. Előnyöki megnyitó. 3. Ének a polg. leányiskola növendékei által. 4. Titkári jelentés. 5. Ruhakiosztás. Midőn a jelzett ünnepélyre a n. é. közönséget tisztelettel meghívjuk, egy-szersmind felkérjük a segélyezendő szegény tanulókat is, hogy a nevezeti helyen és időben a ruhák átvétele végett jelenjenek meg. A z elnökség.

Irodalom.

„Tréfás számtani feladványok gyűjteménye” címen egy rendkívül hasznos és mulattató, díszes kiállítású könyv hagyta el a sajtót. A karácsonyi és újévi ajándékozásra szánt könyvet Kökösi Orbók Mór írta s nála rendelhető meg P o z s o n y b a n. Ára 50 kr. A könyv hasznos voltát bizonyítja az a körülmény is, hogy négy év alatt négy kiadást ért meg. Nemcsak az ifjak, hanem más korbeliek is nagy mulatságot szerezhetnek maguknak e könyvvel, a mely mulattatáson kívül az által válik hasznossá, hogy komoly alapja is van. A tréfás alakban fölvetett számtani feladványok magyarázata, megfejtése gyakran komoly számtani műveletekkel van összekötve. Az ifjuság szereti az ilyen tréfás feladványokat, magányosan, vagy társaságokban elmulat rajta s a megfejtésnél élesíti elméjét. A példák a legegyszerűbbtől a legkomplikáltabbig váltakoznak; néhány zofizált is találunk közöttük; így a Zeno-félt amazok könnyebb megfejtése kedvet ad ezekhez s a kíváncsiság lassankint belemélyíti a felsőbb számtani műveletekben is. A példák néha egész történetek, néha kellemesen perdülő versekben hangzanak. A szerző általánosan ismert jeles tanférnu lévén, a paedagogiai szempontokat mindig szem előtt tartotta, azt lehet mondani, hogy a könyvcsu a számtan népszerűsítésének kitünően megírott segédkönyve. A tanárok és a tanítók is nagy sikkerrel használhatják tanításaik közben. Ifjaknak és más korbelieknek is melegen ajánljuk e könyvet.

Ugyancsak Orbók Mór szerzőről rendelhető meg a „Tréfás rajz- és mértani feladványok gyűjteménye” is. Ára 50 kr.

CSARNOK.

A pátrik.

Irta: Szabó Ferencz.

II.

— Hány év óta szolgálja Tháliát? kérdém az Enyedi ur stylusában, hogy megtörjem a hallgatást; mi-alatt szekrényemből egy borovicskás flaskót vettem ki.

— Két annyi óta, mint a hány csillag van a göncöl-szekerében . . . hej, hej, a hivatás, a muzsások.

— Nem parancsol? szakítottam féibe az ömlengőt, mintán észrevettem, hogy nagyon is barátságos módon tekinget a tüzes folyadék felé. — Ugy emlékszem odahaza „fenyőviznek“ hívják.

— Lehet . . . a magyarnak mindenre olyan találó elnevezése van . . . különben köszönöm . . . nem igen étek vele . . . tudja, kérem, a hangom — én vagyok a társulat énekese.

— Gondoltam . . . hanem hát egy pohárka nem árt; még tán jobban kinyújtja a hangszálakat s ezzel oda nyujtottam a telt poharat.

Enyedi ur elvette s felhajtotta a nádkül, hogy arcizmai megváltoztak volna, pedig olyan erős volt, hogy a medvét is bolonddá lehetett volna tenni vele.

Ujra megkínáltam. Most már nem ellenkezett, szó nélkül felhajtotta s még a nyelvét is megcsattentette utána.

— Nem rossz — jegyezte meg, mintegy magamagának beszélve. — Kár, hogy . . .

De nem fejezte be a mondókáját, e helyett olyan arcot vágott, mint a ki otthonosan érzi magát s telkapva a flaskát töltött.

— Az a miénk, a mit lenyelünk . . . nem igaz?

— Csak tessék — szóltam bátorítólag, kitérve az egyenes felelet elől. — Ha elfogy, van a szomszédban.

— Megbecsülhetlen szomszédság — mosolygott Enyedi ur s bekebelezte a negyedik poharat is.

Azonban a tüzes ital megtette a magáét. A vendég arca lassankint kipirult, mely egybeolvadva az ai ultramarin színével, meglehetősen harmóniát hozott létre a különben elütő színek között.

— Kár, édes földi — vette fel Enyedi ur az előbb elejtett fonalat — szörnyű kár; hogy ilyen istenverte földön vesztegeti a magyar-barátságot . . . Itt nem értik meg . . . tán még kikacagják érette . . . Tud a mit? mondok egyet: álljon be közénk . . . a mint észrevettem, hatalmas alakító tehetség van a flas . . . illetleg kegyedben . . . egy kis esiszolás mellett gyöngye lehet a truppenak . . . No, csapjon fel!

— Nem én! nincs tehetségem hozzá. Egyszer megpróbáltam s úgy kifütyöltek, hogy azóta nehezen hallok. Pedig ismerősök előtt tettem meg az első szárnyalást.

— Epen a volt a baj, kedves barátom, még a próféta sem volt kedves a maga hazájában. Ha idegenek előtt lépett volna fel, nem érte volna ez a szűgyen. Így jártam én is; első fellépésem után leragadtak a színpadról.

— S ki dobták?

— Persze! válaszolt Enyedi ur méltó indignációval, dehogyan dobtak; össze-vissza csókoltak, kézből-kézbe adtak s úgy megfűrésztettek öröm-könnyel, hogy akár másodszer is megkeresztelkedhettem volna. Pedig látja, nem hétköznapi emberekből állott a publikum, hanem grófból, bárókból . . . Hanem hát igaz, hogy az ilyen népbőlban felfogja a művészet becsét, mint a kegyed otthoni „nagy pipáju, kevés dohányu“ publikuma . . . Csapjon föl bátran . . . majd gyűjtünk számára műértő közönséget . . . meglátja, nem fog elmaradni a siker.

— Nem csapok fel, biz' én — válaszoltam határozottan. Megmaradok egyszerű, hétköznapi embernek . . . Nem én álám termelt a muzsák lova.

(Folyt. köv.)

Felelős szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN

Kiadótulajdonos: WOKÁL JÁNOS.

HIRDETÉSEK

Visszamaradt selyemszövetet 25% - 33 1/2% és 50% árengedmény mellett az eredeti árból küld öltönyöként és datonként, bér és vámentesen HENNEBERG G. (cs. kir. szállító) selyem-gyári raktár ZÜRICHBEN. Mintákkal készséggel szolgál. Megkereső levelekre 10 kros bélyeg.

Dr. Schneider Alfréd,

n enyedi ev. luth. pap, tanítja a 3-3

német nyelvet

magán órákban olcsó áron.

Karácsonyi és ujévi ajándékoknak

ALKALMAS TÁRGYAK.

Markovics Lajos óra- és ékszer üz. etében.

1-2 NAGY-ENYEDEN

Idb. KUN JÓZSEF

nagyenyei cukrasz ajánlja saját készítményű

Csemege sajtját

darabonként 20 krért.

Nagyobb mennyiségben vásárlók kedvére z m é n y b e n részesülnek.

Bérbe adó

Nagyenyeden a Magyar-utca végén levő 93 szám alatti ugynevezett „Milotai“ féle fogadóház és fürdő, 1892. április hó 24-én kezdve több évre.

Ertekezhetni a tulajdonosnővel ugyanott 95. sz. ház alatt. 1-1

A várkerületi „PETHŐ“ féle lakóház és bolt-helyiség, valamint szintén a várkerületben fekvő u. n. „JANOVSKY“ féle lakóház és bolt-helyiség 1892. évi ápril 24-én kezdődő 3, esetleg több évekre bérbe kiadó. A nyilvános árverés folyó évi december hó 27-én d. u. 3 órakor fog megtartatni mindkét lakóház és bolt-helyiségre nézve a Janovszky-féle épületben.

A bérleti feltételek előlegesen is megtekinthetők dr. Jenei Elek ügyvéd ur iroda helyiségében (Iagvar-utca)

Nagyenyed, 1892. dec. 10-én.

A n. enyedi ref. és luth. egyházak előljárása.

1-2

Sz. 42. 9-1891.

k. g.

Hirdetmény.

Alolti hatóság ezennel közhírré teszi miszerint Nagy ned város és Felenyed község területére az államtól kibérelt borregále jogot, továbbá a Nagyenyei város területére vonatkozó borbehozatali jogot kapcsolatban a bor, hus és cukor fogyasztási adók kezelésének megbízásával f. évi decbr. hó 21-éd d. e. 10 órakor a városház tanács termében tartandó nyilvános árverésen bérbe adja a közelebbi feltételek a tanács érdekelben megtekinthetők.

A városi tanácstól.

Nagyenyeden, 1891 dember hó 12-én

Kovács Gyula

polgármester.

1891. évi 4571.

Arlejtési hirdetés.

A marosujvári és deésaknai kir. sóbánya hivatalok számára 1892. évre szükségelt és beszerzendő alább felsorolt tárgyakra. ugymint:

I. Marosujvárra.

2000 hl. elegybuza, 1000 hl. törökbuza, 8000 kg. faggyu-gyertya, 8000 kg. kőolaj I. o. amerikai, 6000 kg. ásvány kenő olaj I. o. amerikai, 1000 kg. ásvány kenő olaj II. o. amerikai, 1800 kg. repceolaj, 2500 kg. parafin kenőcs, 2000 méter szénbél a 10 mm. vastag, 200 mm. hosszú, 2000 m. szénbél a 12 mm. vastag, 250 mm. hosszú a villany világításhoz, 250 kgr. zsákkötő olmozó spárga, 3000 drb. kerékfűjű kovácsolt piromszeg, 40000 drb. sodronyszeg 120/46 mm. hosszú, 20000 „ „ 100/38 „ „ 20000 „ „ 90/34 „ „ 60000 „ „ 80/31 „ „ 50000 „ „ 70/31 „ „ 5000 „ „ 60/25 „ „

600 csomag a 1. kg. gépszindelyszeg a 50 mm., 250 drb. sajtolt acél lemez lapát, 50 drb. sajtolt acél lemez ásó, 60 drb. kétélű kő csákány (besemer acél 3 kg.), 80 drb. közönséges lengyel lakat, 15 drb. wertheim lakat két kulccsal (utánzott), 10000 drb. fenyő zsindey 370 mm. hosszú, 70 mm. széles, 30000 drb. fedél cserép.

II. Deés-Aknára:

1000 kgr. faggyu-gyertya, 500 kgr. kőolaj I. o. amerikai.

Ezen anyagok és termények szállítását elvállalni szándékozik felhívtaak, hogy 5%-nyi bántapérzzel és a szöveg első sorával átírt 50 kros bélyeggel ellátott esetleg csak egyes tárgyakra és hivatalokra vonatkozó, a pályázati feltételekben megszabott módon kiállított és felszerelt írásbeli ajánlataikat 1891. december hó 23. reggel 9 óráig „Ajánlat termények. anyagok és szerek szállítására“ felirattal ellátott borítékban lepecsételve, a m. ujjvári kir. főbánya hivatalhoz benyújtsák.

Megjegyeztetik, hogy az alírott hivatal a versenyzők közötti szabad választás jogát magának megtartja s kőolaj, kenő olajok, zsák kötő zsinog, fenyő zsindey és fedél cserépből minta küldendő.

Az arlejtés feltételei a marosujvári főbánya hivatalnál megtekinthetők.

M. kir. főbánya hivatal.

M. Ujjvárt, 1891. nov. 27. 2-2

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az 30-34

„EGYETÉRTÉS“

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közönség lapja Hiteles forrásokból származó értesítésein gyorsasága, alaposága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárháza tették az „EGYETÉRTÉS“-t népszerűvé. Az országgyűlési tárgyalásokról a legreálisabb s e mellett tárgyilagos hű tudósítást egyedül az „EGYETÉRTÉS“ közöl. Gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „EGYETÉRTÉS“ kereskedelmi s földtul. tudósításainak bőségével s alaposágával ma már nem versenyezhet más lap. A kereskedő az iparos s a mezőgazda megtalálja mindazt az „EGYETÉRTÉS“-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárcájában, annyi regény olvasmányt ad mint egy lap sem. Két, három regényt közöl egyszerre, úgy, hogy egy év alatt 30-40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint a külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az „Egyetértés“ olvasói. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „EGYETÉRTÉS“-re, melynek előfizetési ára egy órára 1 frt 30 kr., negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „EGYETÉRTÉS“ kiadóhivatalába küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kíváratra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

Nyomatott Wokál Jánosnál Nagyenyeden 1891.